

Doma sem iz Trbovelj, hodim v III. razred meščanske šole, moja učiteljica je gospodična Voršitzeva. Imam se mnogo učiti pa tudi pisati. Tudi gosli se učim igrati pri gospodu Korčetu. Moji prijateljici sta Ivanka Naglavova in Ada Režunova, ki sta tudi naročnici Vašega lista. Vedno se pogovarjamo o Vašem listu.

Prosim, sprejmite me v svoj kotichek in dovolite, da se še kaj oglasim.

Srčno Vas pozdravlja

Mima Mahkovčeva,
Trbovlje-Vode.

Odgovor:

Ljuba Mima!

Meščanske šole, ki so šole življenja, so trd oreh, kakor pravimo. V njih je mnogo dela in mnogo učenja, zato je treba veliko vztrajnosti, da premagaš vsa ta bremena. Potem pa, ko je delo in trud za Teboj, imaš poroštvo, da Te ne stare borba za življenje, ker si dovolj oborožena, da ostaneš zmagovalka povsod, kamor Te postavi poklic.

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Besedna uganka.

Priobčil Fr. Rojec.

Na svetu je nevidna breztelesna reč,
ki časih je koristna, večkrat pa odveč,
nadležna in škodljiva je ljudem.

Doma in znana je po svetu vsem
pod več imeni, a pri nas ima
imena razna po straneh neba.

Ta čudna reč nestalna je in brez snovi,
pa vendar v nekaterih krajih je tako
nasilna, da ogromno škodo naredi
in tudi tu pri nas pogostoma glasno
zaganja v vse stvari se in reči,
podira ene, druge dviga s tal
in tudi ti gotovo si se že
nad njeno drznostjo pritoževal...
Zdaj pa povej še splošno nje ime
kot jedro in namen uganke tel!

Vsem kotichekajem želim vesele počitnice,
mnogo zabave in razvedrila in novih moči
za novo delo!

V slovo.

Z današnjim dnevom odlagam uredništvo »Zvončka«, ki sem ga pomagal s pokojnim ravnateljem Jakobom Dimnikom in s še živim ravnateljem v p. Luko Jelencem ustanoviti pred tridesetimi leti. Ves ta čas sem bil listu urednik, samo l. 1917., ko me je najbolj premetavala bojna vihra, me je nadomeščal šolski upravitelj in pisatelj Ivo Trošt.

Danes, ko se poslavljam od »Zvončka«, me navdaja zavest, da sem po svojih najboljših močeh in zmožnostih služil listu, ki si je pridobil širok krog prijateljev in sotrudnikov.

Odklanjam vsako priznavanje zaslug, ker sem storil samo svojo dolžnost. Pač pa se mi vidi potrebno, da poslušam glas svojega srca, ki izreka iskreno in toplo zahvalo vsakemu, kdorkoli me je v teh dolgih letih podpiral s sotrudništvom ali z razširjanjem lista.

Vsem neprijateljem svojim in »Zvončkovim« odpuščam vse, kar so zla storili ali nameravali storiti enemu ali drugemu, ki sva bila tako tesno spojena med seboj.

Ostanite zdravi, plemeniti, rodoljubni in požrtvovalni vsi! Zdravo!

Ljubljana, dne 12. junija 1929.

E. Gangl.

